

Lo Somatenent

DIARI REGIONALISTA Y D' AVISOS Y NOTICIAS

Any XIII

Reus Dimars 1 de Novembre de 1898

Núm. 3.742

PREUS DE SUSCRIPCIÓ

Administració y Redacció

PUNTS DE SUSCRIPCIÓ

PLASSA DE LA CONSTITUCIÓ, (PORXOS)

En la Administració d'aquest diari y en las principals llibrerías d'aquesta ciutat y de fora. En Barcelona, litografia Mallofre, carrer Juanquera, 6. No's retornan los originals encara que no's publicuin.

Farmacia Serra

12 ANYS

de continuadas curaciones y d' una aceptació general, son las millors probas pera demostrar que

XAROP SERRA

La que paga més

contribució de la pro-

Oberta tota la nit

es lo millor remey pera combatre per crò-nica y rebelde que esta tota classe de

TROS

vincia.

Ceps americans

Hort de D. PAU ABELLÓ (prop de la carretera de Tarragona)

ARRÉLATS SUPERIORS.—PREUS VENTATJOSOS.—AUTÈNTICITAT GARANTIDA.

Pera tractar, al mateix hort o a casa del propietari, carrer del Roser, núm. 4.

Fàbrica de flors artificials

María Perpiñà

REUS.—CARRER MAJOR, NUMERO 22.—REUS.

Com tots los anys en aquesta época hi ha un gran y variat surtit en coronas fúnebres, flors de seda, pluma, porcelana, zinc y tela impermeable, medallons de diferentas formas y classes, creus, pensaments, y altres objectes artístichs que en lo dia dels morts, selen colocalse sobre las tumbas, com carinyós tribut cat a la memoria dels que foren.

Alta novetat en coronas de porcelana

Se fan també tota classe d' inscripcions ab l' ras brodadas, pintadas, y de paper, destinadas al propi objeue.

PREUS REDUHITS

Nota.—Se dibuixan cintas pera brodar inscripcions.

DOCTOR J. MIRO

OCULISTA

Consulta en Reus: Los dilluns y divendres de dos a cinch de la tarde, Arrabal de Santa Anna, 1.º primer. A Tarragona: los demás dias de deu a una del mati y de tres a cinch de la tarde, havent traslladat son gabinet al mateix carrer de la Unió, 17, primer.

En lo fossar

Feya ja molts dias que desitjava anar al fossar, però no sé, una forsa misteriosa m retenia, més per fi, vencent la voluntat, vaig anarhi. Vaig arreplagar una tarde fosca; lo cel estava tapat completament per uns nuvolots negres y queya una especie de boyra humida qu' el fresch ventitjol sacudia demunt ma cara.

Vaig obrir la gran porta de fusta, vella y cor-secada ja, que hi dona entrada; al obrirse feu una especie de giscle ofega, un resó estrany. Com qu' aquell fossar ja no servia y feya molt temps que no s' havia obert, no es estrany.

Al passar la porta vaig sentir un altre crit, mes feble, mes suau que l' primer, com un plor llunyá, com una queixa; era l' velar d' un ángel que pastora l' abundant herba que cubria la terra, un' herba esmortinhada, tísica, d' un color esblaymat, groguench, mirantla solzament, ja s' veyia qu' havia crescut baix la sava de la mort; lo vent feya vinclar pausadament las motas, colliorsantlas.

Jo eslava allí al mitj, voltat per tots los costats

per rengleras de ninxos, alguns sense tapa, mostrant sas negres bocas, quin aspecte... que trist.

Aquells forats esparhordian pero al mateix temps atreyan d' un modo estrany. M' hi vaig atansar y 'ls vaig seguir un a un.

En cuasi tots s' hi veyia l' mateix; trossos de fusta podrida barrejats, ab munts de draps consumits també, qu' al tocarlos se desfeyan com a cendra humitosa y en miq de tot aixó, despullas de sagradas mortallas, algún qu' altre os mitj amagat, descarnat del tot, d' un color brutós, negrench... y de tant en tant també algun crani. No sé, sens adonarmen, inconscienmet, ne vaig agafar un y m' el vaig mirar fit a fit, pero al ficxarme en sas buydas concas que m' miravan també vaig sentir tant forta impresió que ja vaig llensar lluny de mi. Al caure a terra, produhí un soroll estrany, com una cosa que cau y n' s' bada... no sé. Aquell soroll m' esvara fentme recular tres ó quatre passas.

Estava sol allí, prop de la ossera dels meus avis, trepitjava la terra qu' havia consumit son cor, bó, son cervell... tot tot menys los ossos, ol' únich que queda com a nostra de las generacions que passan,

com recort material que devém venerar, y per-xó m' agradava estarmhi a hi disfrutava. Los ninxos que conservaban encar la tapa feyan un altre efecte, no m' causavan tanta tristosa vistosa de lluny, pero al atansarmhi, també, també feren bategar mon cor y espurnejar las ollágrimas de mos ulls.

«Qui no's conmon devant dels ossos d' una mare y al demunt de la llosa que hi tanca, grabat lo sentiment d' un fill ab lletas que el temps s' ha cnydat d' enfumar y esborrar, pero que no obstant y ab molta pena vaig poguer llegir, que perdent alguna paraula. Deya aixis: «Si perlas que del alma van brotando lágrimas de un hijo solo son, de ellas tu corona voy formando con angustiado arranque del corazón. Y des te la techumbre de este cielo en que moras cerrada de esplendor una mirada lanza a este suelo... el fruto querido de este amor... volverte tus ojos... de dulzura el contemplar su pena y aflicción verásle ante tu tumba, en su amargura en pedazos dejar el corazón.»

Al costat d' aqueixa fossa n' hi havia un' altre ab lo següent epitafi plé d' amarga filosofia

«Llorad, llorad, los restos son de un hombre que esta tumba funeraria encierra sus hechos, sus virtudes y su nombre no son de este lugar, son de la tierra; Tal vez en ella conquistó un renombre más, bajo la loza que le entierra llega el fausto del mundo por fortuna? llanto y preces no más; gloria ninguna.»

Y mes avall un altre que deya aixis:

«Hombre que viéndome estás Nunca te olvides de mí Que como te ves me vi Y como estoy te verás.»

Y per istil d' aqueixos molts altres, pero to's, tots escrits en castellá, semblava fet a dretas, per aixó que mes propi qu' una llengua morta per escriure al cementiri, als morts?

Ab aixó, la nit se m' venia demunt y la boyra s' havia espessit de tal modo que ja era pluja.

Ab lo cap bullent, plé de mil ideas que s' atopellavan las unas ab las altres vaig sortir d' aquell lloch sagrat.

PERE CAVALLE.

Reus Octubre 1898.

Caviacions fúnebres

Cada any, en aquestos dias, me passen pel cervell uns pensaments extranys, impossibles de que pugan arribar a res practich, pero que no obstant, m' arriban a preocupar fonament.

Penso en ma Humanitat que no tingués ni ascendencia ni successió, en que 'ls humans del moment

actual, haguéssim existit y existíssim aixís eternament joves y vells, criatures y homes ya fets. D' aixó se 'n originarian moltes coses. No 'ns preocuparia 'l recort dels passats ni 'ls dels que han de venir, no 'ns hauria calgut edificar cementiris, y la humanitat endevindria, al cap dels sigles, una verdadera familia, puig que no 'ns quedaria ni un caràcter pera conèixer y sabriam ya cada hu lo que pot dir de sí. No 'ns trobariam cada dia ab homes nous que 'ns guardan tants desenyanys.

Pero lo més trascendental seria que 'l progrés de las ciencias, portats sempre per unas mateixas notabilitats y 'l progrés de la moral social obrant sempre una meteixa Humanitat, potser se lograria arribar á fer una societat perfecta que faria de la Terra un Paradís y del home un angel.

Cada any en aquestos dias, me preocupan aquestas y semblants reflexions.

JOSEPH ALADERN.

Impresions y recorts

Per la nit de Tots Sants, me trobava en un poblet de la costa catalana. Me trobava sol, sens tindre un amic á qui comunicar las mevas cabories, ni sisquera parlar del temps, que per cert era molt bó. L'ayre no hauria apagat lá flama d'un ciri. Vaig sortir del hostal y apleget fins acostarme á la platja, ahont arribaven petites onadas, poch-á-poch, sens fer casi bé remor, com si volguessin sorprendre al rocám que ab masses foscas y de claror entelada, no sé si semblavan que 's fiquessin endins ó sortian cap á fora.

Per la blavosa volta del món, lluhian los estels com si tremoleessin de por d' extingirse.

Anyorava la fredosa lluna; la lluna que al reflectir en lo mar, me sembla que ilumina un desconegut camí envers lo misteriós y lo ideal, com si d' aquella platejada claror tinguessin de sortir las mitológicas sirenas y atraurer als navegants ab sas maléficas canturias.

L'horitzó 's confonia per arreu, tot el lluny era blau, moradench y fosch. La escuma de las onadas reculava fonente com esquixos de neu. Lo mar mormorejant, semblava que resés per los difunts, als quals recordevan lo brandar de las campanas, que ab las tristas notas, omplenavan l'espai de melangia, retrunyavan dintre 'ls cors y feyan pensar lo buyt ab lo buyt que han deixat los que no existeixen, y 'l buyt de la tomba que tenim tots que omplir. May las campanas fan sentir tant com al tocar á mortis, y es que la mort tothom la entén, y aquella nit sembla que per arreu parli.

Front lo mar y la terra, impresionat per aquell nocturn funerari, vaig pensar si fora sota terra ó en lo fons del mar ahont mon cós l'enterraran y oblidaran com jo m' oblidaré al morir-me.

No poguent llegir en lo pervindre recordava 'l passat y 'm vingué present, entre altres recorts, lo d' una dona envellida per los anys y 'ls sufriments, que fa temps conegut en un cementiri goarnit en commemoració dels difunts. Sempre la tindré present: tan profunda va ser l' admiració y respecte que 'm va causar. Me digueren que era boja, boja d' amor y que era poetisa. Un altre Safo sense valor per suicidarse, més ab constancia per anar diàriament á plorar junt al xiprer que arrelava sota la tomba del seu ayant. Ella deya que la Mort, enamorada d' ell, se 'l havia endut, y quan s' enfrebava volia matar á la Mort.

Y, gelosa també de la tomba, la encatífaba ab flors y lloer á ff de no deixar á cap dona llegir en la llápidá lo nom d' aquell home que ella estimava y n' estava gelosa, fins de las despullas.

Passada la festa dels Morts, diàriament esfullava una flor demunt la tomba, donava un bes al marbre fret, recordant los que ell no li va poguer tornar.

Y res més que per fer aixó la creyan boja, per no haver oblidat passat temps «com es costum» al home que havia jurat fidel amor y recordansa, en sa passada juvenesa.

En la esmentada dona, que deuria tindre uns setanta anys, vaig veure 'l veritable amor, malaltia incurable, que fa bategar lo cor y al ensemps que ell fineix.

Per mí no era boja, ni sisquera romántica, era molt natural que estimés encara, perque 'l cor sempre és jove.

Escollant lo duo del mar y las campanas, m' adorí aquella nit dels Morts y 'm van deixondir las remors de la vida y la llum del sol.

HORTENS GÜELL.

Madrid, 98.

Contrast

Una de les coses més alegres que he vist may era un xiprer de cementiri.

Eren dos en el fossar: l' un el xiprer trist, un xiprer calavera, magre, descarnat, nerviós, tant vell y débil, que quan l' oreig el movia semblava que tremolés, y quan plovia semblava tament que plorava; y l' alegre, espés, vestit de vellut, ufanós y verge, tot ell modelat y tendre y sempre plé de verdor.

Pero lo que 'l feya esser alegre era l' estol d' auelllets que dormien als seus braços, hi niaven y hi vivien. Semblava un arbre ab paraula y ab cançons entre aquella quietut: una casa de vehinat vora dels ninxos; un estudi ple de crits y de rialles.

Tot el sant dia; anants y vinents baixaven, pujaven, feyen visita, festejaven y renyien, se portaven las noticias de allá hont hi havia panis y no hi havia caçadors, volcaven las criatures, els rentaven les potes y els ensenyaven gimnástica; reyen, ploraven y enrahonaven ses cabories, tot lo dia era un traspals de pesichs, de petons y cops de bech; de pujar tijes de palla y de referse 'ls coxins; de ficar el cap sota l' ala y espantar les sargantanes. Cap al tart pujava la xerrameca per disputarse un branquilló, un cau de crits per haver un toldo de fulles, un girigall per arreplegar una alcoya; y després, un cop havíem senyat als noys esplomigats de dintre 'ls nius de les brànques, resada l' oració, l' arbre quedava dormit entre 'ls llumets que corrien.

Oh arbre alegre! En lloch estaven tant segurs com en ton dossier de molça, en lloch respectats pels homes com en el mateix fossar ni enlloch tan contents com entre pau poblada; sempre ells ab ells, sempre á les seves, sempre omplint la soletat ab la festiva alegría; fins quan portaven un mort s' aixecava del xiprer una violor de vida.

Joguines

En l' últim llibre de la vida, en el llibre del cementiri, al costat dels fulls més rumbosos, de les plantes decorades de cursi caligrafia, de les enquadernacions pretencioses, és hon se troben els fulls més íntims y tendres, les lletres més amoroses, la tinta més negra y triste; planes que no son escrites ó que han esborrat els petons; planes blanques que per dir lo que volien no 's tenen paraules vives; trocets de cor enquadernats en el ninxo, y sentiments exquisits que, no trobant traducció, s' han dexat caure á la tomba y han fet brollar aquelles flors que tenen sava de llàgrimes y colors descolorits de malaltia de l' ànima.

Molts n' havém vistos d' aquests bocinets de cor penjats en aquelles tombes ó cayguets sobre la terra. Retrats esborrats pel sol y els llavis; trocets de cabells trenats, que tots son rossos, perque 'ls hi ha fets tornar l' amor; anells que portan la data de dies de color clau; flors pansides, aplanades y assecades pel petó de les paraules tancades en dues planes; reliquies prometences; pero cap d' aqueses planes diu lo que deya un sol full que vaig veure en un pobre cementiri.

Darrera del vidre del ninxo 's veyá tot un pilot de juguines: nines de pasta, una cuyna, un cavallet de cartró, platets de fire, y una campana de plom; fins culleretes de fusta y una casa de pessebre mitg trençada.

Que bé s' hi veyá una mare en aquell aparador de trossos de sentiment!

Prou, si no hi hagués hagut el vidre, hi haurien trobat son cor entremitg de les juguines!

Cercant d' esma

No tots els morts tenen mare, ni tots els infants tenen ninxos perque 'ls hi portin reliquies; que arrenclarats de dos en dos, tots iguals, tots duhen escrit á la cara aquell gris de malaltia y aquell segell de miseria de les criatures salvades, vaig veure passar els bordets davant dels rengles de ninxos.

Com els ninxos numerats, feya fret de véurels, tots portant també la marca de quelcom d' administratiu, de metódica fredor, d' almoyna reglamentada, d' uniformitat moderna.

Al passar, fins la sorra cruixia d' un modo estrany, fins els guardies se giraven, fins les flors semblava que tremoleessin, y fins la mort era alegre davant d' aquell núvol llarch de criatures que no reyen.

Qué cercava aquella cinta grisenca, anant d' esma y escorrentse silenciosa? Per qué llegir aquelles llápidas, si en lloch hi havia 'l seu nom? Ahont havien de plorar, ni hont recullirse, ni hont abrigar llur cor, si no sabien d' hont eren, ni hont anirien á caure? Hont durien una flor, si era erma la llur vida y no tenien jardí per dullirla ni portarla?

«Déu meu,—vaig pensar allayores,—si per un etzar

passessin davant d' aquell pobre vidre y vegessin les juguines!

SANTIAGO RUSINYOL.

(Del llibre «Fulls de la Vida».)

CRÓNICA

En los aparadors de la pastelería que D. Joan Montserrat te establerta en lo carrer de las Galanas hi hagué shir exposat un espléndit ramellet destinat al Café de París que oridá poderosamente la atenció del públich: la gent aturada formava un compacte grupo embadalit davant d' un automàtic bolant, que demunt d' una taulá feya las sevas habilitats y saludos ab admirable soltura y precisió. També embadella als aturats allí lo veure penjadas en la taula diversas monedas d' or, puig fá molts anys que no 'n corren y no se 'n veuen ni en forat ni en finestra.

Desde 'l primer de Novembre del any passat fins lo dia d' ahir, segons datos que nos hem procurat de la Secretaría Municipal, resulta que l' Ajuntament ha venut: dos capellas de 1.ª classe, números 46 y 47 situadas al Este Sud; 10 ninxos de 3.ª classe, números del 54 al 60 inclusiu, isla Z, y 16, 17 y 18 de la mateixa isla, y catorze ninxos de 4.ª classe números 98 isla Z, 100 isla Z; 108, 116, 125 y 143 isla F, y 102, 103, 104, 105, 132 y 134 isla L.

Y s' han llogat 20 ninxos de 4.ª classe, que es tota la cantitat que hi havia disponible.

De panteons y ninxos de 2.ª classe, durant tot l' any no s' ha n' ha venut cap, haventhi terrenos disponibles.

Hem vist las tarjetas que destinadas á la rita de Tots-Sants ha confeccionat per encàrrech del duenyó del Gran Café d' Espanya, á nostre amic, l' impresor d' aquest periódich D. Celestí Ferrando.

Ditas tarjetas tiradas á varias tintas son un modelo de llimpessa y bon gust que parlan molt en favor dels treballs tipogrífics de la casa editora.

En la cuestació que diumenge portaren á cap los minyons que han sigut cridats á filas se recaudaren 70 duros que pagats los gastos de la música y carretela tocá á repartir prop d' onze pessetas per minyó.

Hem rebut ab agrado un atent B. L. M. escrit en catalá del «Círculo Republicano Histórico» annunciant nos que avuy tindrà lloch en lo teatro d' aquella societat, una funció inaugural per la companyia dramática é invitantnos á dita festa.

Lo programa acompanyat á dita invitació consisteix en sinfonia; lo cuadro heróich en un acte «La Capilla de Lanuza»; la comedia també en un acte «Com venen las cosas»; y 'l juguete cómich-líric en un acte aixís mateix «Picío Adan y Companyia», finalisant ab un ball á piano, prenent també part en la festa la societat coral «El Eco Republicano».

Agrahim moltíssim la invitació y sobre tot pera estar redactada com hem dit, en nostre propi idioma, donant aixís una prova de que dita societat no rebutja la llengua que parlan sos socis.

Lo mercat que ahir com á dilluns se celebrá en aquesta ciutat se vegé molt animat.

L' article en que mes transaccions se feren fou en la viram y castanyas per escaures en lo dia d' avuy la festivitá de Tots Sants.

Seguint la costum establerta en nostra ciutat avuy en la major part de cafés publichs y societats se rifaran plats de confitura.

En alguns dels cafés, principalment en los de París y d' Espanya, s' ostentaran preciosos ratmallets de confitura, per lo qual no dubtém que molts de nostres veuhins passarán per allí á contemplarlos.

En l' Hospital d' aquesta ciutat ahir hi morí 'l soldat repatriat Biel Mellafré d' Alcoover que havia ingressat en aquell benéfich assil lo passat dijous, per no haverse vist ab coratje pera traslladar-se á la veuhina vila d' Alcoover d' ahont es fill.

Fou portat á l' Hospital y n' serà tret sense poguer esser enterrat al cementiri ahont hi descansan los restos de la seva familia.

Son enterro s' efectuará á las 5 d' aquesta tarde. Deu acullí en sa gloria á l' ànima del infortunat Mellafré, que si va poguer sortir en bé dels mactets del enemich l' insá clima de aquella terra ha venut la seva naturalesa.

En las societats «El Olimpo», «El Alba», «La Palma», «Juventut Reusense», «Centro Democrático Au-

«Centro de Lectura» y «Círculo Republicano Histórico» tienen dispuesto para la nit d' avuy una festa en sos respectius salons, consistent en balls amenisats per banda de música, funcions teatrals y vetllada literaria-musical. Aquesta será en lo «Centro de Lectura».

En lo sorteig de Bonos de l' Exposició Universal de París de 1900, efectuat lo 25 d' Octubre passat, han correspost los primers premis als números següents:

Série 14	Número 2625	Francs 100.000
» 17	» 833	» 10.000
» 41	» 8.568	» 5.000
» 286	» 4.467	» 5.000
» 51	» 2.638	» 1.000
» 80	» 3.032	» 1.000
» 90	» 2.976	» 1.000
» 269	» 2.749	» 1.000
» 310	» 3.510	» 1.000

Ven Bonos en aquesta Ciutat Joaquim Sociats, Carrer Sta. Ana 26.

Plé de gom a gom se vegé la funció que diumenge doná en la «Juventud Reusense» la secció d' aficionats que actúa en son teatret.

La obra representada «Lo Fratroida» obtingué regular execució.

Acabá la funció ab un bail que per lo número de parellas feu que resultés lluhit com sempre.

Tot lo dia del diumenge y l' d' ahir, semblava que presentessin la festa de demá.

Sempre 'l cel estava cubert de núvols que de tant en tant deixavan escapar una llágrima, com si volguessin plorar las desditzas que sobre nosaltres pesan per culpa d' uns governs imprevisors y del centralisme que tant s' arrelat en nostra terra.

A las sis de la tarde d' ans d' ahir va celebrarse en la sala del Consistori Nou de Casa la Ciutat de Barcelona la reunió anyal reglamentaria del honorable Cos d' Adjunts, la qual fou presidida per D. Francisco Romaní y Puigdemolas, president del Consistori sortint, y assistinthi gran número de senyors Adjunts.

Després d' aprobada l' acta de la última sessió y 'ls estats de comptes anyals, s' elegiren para formar lo Consistori dels Jochs Florals de 1899 los següents

Mantenedors.—Doctor D. Joseph Torras y Bages, Prebere; D. Joseph Martí y Folguera, D. Francesch Mathen, D. Jeume Massó y Torrents, D. Lluís Millet y Pagés y D. Claudi Planas y Font.

Suplents.—D. Gabriel Alomar y Vilallonga, D. Lluís Via, D. Joseph Berga y Boada y D. Joseph Pujol y Brull.

Firmada pels Adjunts senyors D. Feliph Bertrán d' Amat, D. Joseph Estanyol y Colom y D. Francisco Carreras y Candí, se presentá una proposició para crear un premi extraordinari ab carácter permanent adjudicable cada tres anys anys al millor treball en prosa sobre assumpto ó época de la historia de Catalunya. Després de llarga discussió va acordarse fos objecte de sessió especial extraordinaria la votació de la mateixa, en compliment de lo que prescriuhen los Estatuts de la institució.

En la societat «El Alba» s' está ensajant para posarla en escena lo vinent diumenge, la llegenda trágica «El nuaeo Tenorio».

Lo dia 29 dl corrent cumpliren los 50 anys de la inauguració del camí de ferra de Barcelona á Mataró, primer d' Espanya. Precisa que consti que la empresa fou purament catalana, csm la iniciativa també ho fou. La primera junta la componían D. Miquel Viada, don Onofre Viada, D. Joseph Roca, D. Ramon Maresch, D. Francisco Viñas, D. Joseph Ribas, D. Joseph Margarit y D. Rafel Sabadell, junta que ensopegá ab grans dificultats, teu enormes desembolsos, tingué que lluitar fins ab la preocupació del vulgo y costá la vida á dos de sos més ilustres iniciadors los senyors Viada. La inauguració s' verificá cristianament benehint las locomotoras «Catalunya», «Barcelona», «Besós» y «Mataró» los Bisbes de Barcelona y Puerto Rico.

Lo recaudat en la Administració de Consums en lo dia d' ahir per diferents especies puja la cantitat de pessetas 5215'06.

Secció oficial

Alcaldía Constitucional de la ciutat de Reus

Devent comensar las classes en l' estudi Municipal de Dibuix creat per aquest Ajuntament se fa públich que l' acte inaugural de la mateixa se celebra

rá ab asistencia de la Corporació lo dia 3 del actual á las 8 de la nit en lo local del Institut de segona ensenyansa.

Reus 1 de Novembre de 1898.—L' Alcalde, Joseph M. Borrás.

Registre civil

del dia 29 y 30 d' Octubre de 1898

Naiements

Ramón Sans Muntané, de Carles y Francisca.

Matrimonis

Pere Serrat Oliveras, ab Carme Obré Salvany — Antoni Vaqué Mariné, ab Maria Riba Elfes.—Joan Baltasar Ferraté, ab Maria Ollé Rovira.

Defuncions

Cap.

Secció religiosa

Sant d' avuy.—Sant Tots Sants.

CULTS RELIGIOSOS

Parroquia de Sant Francesch

Avuy á las 4 de la tarde s' cantarán las Vespras de difunts y las absoltas y responsos recorrent l' Iglesia; á las 5 lo Novenari d' ánimas ab sermó y laments y á las 6 lo Rosari y funció setmanal de S. Antoni de Pádua. Demá á las 9 se cantará un Aniversari en la capella de N. S. Jesucrist Nazaret y á las 6 de la tarde lo Novenari d' ánimas com en los següents dias de la setmana y á un cuart de 7 del natí la missa ab la explicació dels seus misteris.

Sant de demá.—Sant La Coma dels difunts.

Secció comercial

Bolsí de Reus

CARRER MONTEROLS, NÚMERO 27

Cotisació á Barcelona á las 4 de la tarde del día d' ahir.

Interior	56'50	Cubas del 86	68'25
Exterior		Cubas del 90	52'50
Colonial		Aduanas	90'
Norts	24'20	Ob. 5 0/0 Almansa	81'50
Fransas	26'50	Id. 3 0/0 Fransa	42'75
Filipinas	83'		

PARIS

Exterior 41'90 Norts

GIROS

París 50' Londres 38'

Se reben órdes para operaciones de Bolsa. Compra y venta al contat de tota classe de valores cotisables en Bolsa. Descompte de cupons y compra de monedas d' or de tots los paissos.

J. Marsans Rof

Representant: JOAQUIM SOCIATS

CARRER SANTA AGNA, 26.—REUS

Ultima hora de la Bolsa de Barcelona á las 4 de la tarde d' ahir:

Interior	56'62	Aduanas	90'12
Exterior		Norts	24'20
Amortisable	66'50	Fransas	26'50
Cubas 1896	68'12		
Cubas 1890	52'50	Obs. 6 0/0 Fransa	82'50
Exterior París	41'75	Id. 3 0/0	42'37

GIROS

París 50' Londres 38'

Órdes de Bolsa para Barcelona, Madrid y París.—Compra y venta al comptat de tota classe de valores.—Descompte de cupons.—Compra de monedas d' or y bitllets de tots los paissos.

Anuncis particulars

Plats de confitura á ral

—Será veritat?

—Lo que 't dich.

—Y cóm?

—Te 'n vas á casa PORTA, demanas que t' ensenyi l' inmens, elegant y variat assortit de corbatas de l' 25 pessetas una, te la posas, te 'n vas á qualsevol café, prens lo número que vulgas y cada vegada la sort t' afavorirá ab los plats que desitjas.

—Digam: aqueixa casa que es lo mateixa que ven los cortes de CHEVIOT INGLÉS á set pessetas y mitje?

—La mateixa.

ESCORIAS THOMAS.

Végis l' anunci de la quarta plana. Dirigirse á casa Gambús, carrer de Vilá Bou) 12.

ESCOLA MERCANTIL

DIRIGIDA PER

Don Salvador Sotorra Barrera

Mestre superior y Contador de fondos provincials y municipals.

Carrer del Hospital, 5, principal.—Reus.

En aquesta escola, dedicada especialment á la ensenyansa práctica mercantil, poden los alumnos, en breu temps,

Primer. REFORMAR sa defectuosa escriptura transformantla en hermosa letra inglesa, rápida y comercial.

Segon. Apendre, baix un procediment práctic, la TENERIA DE LLIBRES para poger desempeñar ab acert lo delicat cárrech de TENEROR DE LLIBRES.

Tercer. Cursar los idiomas FRANCÉS, INGLÉS y ALEMANY.

Quart. Fer un estudi de CÁLCULS MERCANTILS ab operaciones de BANCA y BOLSA.

Quint. Practicar la ORTOGRAFIA castellana y la CORRESPONDENCIA MERCANTIL.

Sisé. Práctica de DOCUMENTACIÓ COMERCIAL.

Nota.—S' organisa y s' porta la comptabilitat de casas de comers en sos propis escriptoris, y s' resolen casuallas sobre organizació de comptabilitats especiales.

¿Qué es hernia?

La hernia, terme facultatiu que significa lo que vulgarment s' anomena quebradura, quibranca, relaxació, (Trencat), es la separació dels teixits que forman la paret del ventre, per quina obertura surten los intestins.

¿Cóm se coneix?

Per la excrecencia, (hulto), més ó menos tou ó mes ó menos gros que apareix estant dret y desapareix las mes de las vegadas tirantse al llit.

¿Quinas son sas conseqüencias?

La persona que sofreix aquesta dolencia orgánica, que apareix molts vegadas insensiblement y per relaxació natural dels teixits, ó be á conseqüencia d' un esforç voluntari ó involuntari, com es lo tossir ó estornudar, está exposat contínuament á una mort horrible; per aixó basta una mala digestió, ó una petita inflamació en la vora de l' anella ú obertura que deix passar l' intestí para efectuar se la estrangulació del mateix.

Conseqüencia de lo dit es lo creure que qualsevol armatost mentres tingui 'l nom de braguer ja las suficient para aliyar sa dolencia, qua nno es aixís, sino que es precis que 'l braguer sia aplicat en cada cas, per personas coneixedoras de son mecanisme, y no per mans inexpertes, que colocan braguers al atzar, com si operació tan delicada fos la cosa més senzilla.

Braguerets de cauchou, ab resort para la prompta curació dels tendres infants.

Tirants Omoplátics para evitar lo carregament d' espatllas.

Faixas hipogástricas para corregir la obesitat, dilatació y abultament del vent re.

JOSEPH PUJOL

cirurgía especialista en lo tractament de las hernias, ab clarchs anys de práctica en la casa de D. Joseph Clausolles de Barcelona. Establiment «La Cruz Roja».

REUS.—PLASSA DE PRIM.—REUS

PERA 'LS MORTS

Riquissim y variat assortit de coronas, flors artificials, rams, pensaments y demás adornos propis para nitzos, panteons y sepulturas y arreglo dels propis objectes que s' trobin fets malbé.

Ultima novetat y molt de gust á preus limitadíssims.

Se trobará en lo domicili de las germanas

RIFOLL

Carrer de S. Joan, 18, 2.na Reus.

Diversions públicas

Teatro Fortuny

Compañia comich-dramática

de don Wenceslao Bueno.

Funcions para avuy.—Tarde: lo popular y espanyol drama relligiós fantástich en set actes y en vers, «Don Juan Tenorio».—A dos cuarts de 4.

Nit: 4.ª d' abono.—Segona representació de la obra «Don Juan Tenorio».

Entrada á localitat 3 rals.—Id. al paradís 2.

A tres cuarts de nou.

Imp. de C. Ferrande.—Plassa de la Constitució.

SERVEY DE TRENS

SORTIDAS

De Reus & Barcelona
 5:04 m. correo (Per Villanova y Vilafranca) 1.ª, 2.ª y tercera.
 8:56 m. exprés, primera y segunda dimars, dijous y dissabtes, (per Vilanova).
 12:44 t. mercancías, segunda y tercera.
 1:57 t. correo (per Vilanova).

De Barcelona & Reus

5:25 m. (per Vilafranca).
 9:46 m. (per Vilanova).
 1:58 t. per id.
 7:39 t. exprés (dimars, dijous y dissabtes).

De Reus & Mora

9:33 m. — 1:04 t. — 3:10 t. — 7:19 y 9:57 nit.

De Mora & Reus

4:24 m. — 8:00 m. — 12:05 t. — 6:04 t. — 7:36 n.

De Reus & Tarragona

8:30 m. — 9:47 m. — 2 t. — 7:04 t.

De Tarragona & Reus

7:30 m. — 12:25 t. — 4:30 t. — 8:20 n.

De Reus & Lleyda

8:40 m. — 5:23 t.

De Lleyda & Reus

5:50 m. — 3:50 t.

De Reus & Vimbodí
 1:28 t. cotxes de 2.ª y 3.ª.

De Vimbodí & Reus
 9:53 m. cotxes de 2.ª y 3.ª.

De Tarragona & Valencia
 9:30 m. y 11:30 n.

De Valencia & Tarragona
 11:41 m. y 6:30 n.

ADMINISTRACIÓ DE CORREUS-REUS

Horas d' arribada y sortidas de correos

ARRIBADAS

De Tarragona, 8:30 m.
 De id. per Sant Vicens, 1:30 t.
 De Barcelona (per Tarragona), 3:30 m.
 De id. directe, 10:45 m.
 De id. ab la correspondencia extranjera, 1:30 t.
 De id. ab la correspondencia extranjera y descendit de Lleyda, 7:30 t.
 De Madrid y Zaragoza, 2:30 a.
 De Lleyda y Huesca, 7:30 m.
 Dels pobles servits per peatons, 9:00 m.

SORTIDAS

Pera Barcelona a las 5:00 m.
 Pera id. a las 2:00 t.
 Pera id. y extranjer, per Tarragona, 7 tarde.
 Pera Tarragona, Valencia y Murcia per S. Vicens a 5 m.
 Pera Tarragona, per Sant Vicens a las 5 m.
 Pera Tarragona, Valencia, Murcia y Andalucia, 7 nit.

Pera Lleyda, Huesca, Manresa, Sabadell, Tarrassa y sas líneas a las 8:00 m.
 Pera Madrid, Aragón, Teruel, provincias vascongadas, Castilla, Galicia, Andalucía y Extremadura a las 4 t.
 Los pobles servits per peatons a las 11:30 m.
 Nota.—Deu tenirse present que tots los barcos portan tropas de refors a las Antillas y Filipinas, portan també correu.

HORAS DE DESPAIG

Certificats de deu a onze matí y de 5:30 a 6:30 tarde
 Valors declarats y objectes assegurats de deu a onze matí y de 5:30 a 6 tarde.
 Apartats de 9:30 a 11:30 matí y de 3 a 3:30 tarde y de 7:30 a 8 nit.
 Llista de Correus de deu a 11:30 matí y de 3 a 3:30 t.
 Reclamacions de deu a dotze matí.
 Nota.—Entrega de valors las mateixas horas de despaig.

SERVEY DE BÚSSONS

Los dels Estanchs se recullen a las 12 del matí 6 de la tarde y 9 de la nit, lo de la Administració 5 minutos avans de la sortida de las expedicions y de las Estaciones a la arribada dels trens correus.
 Los impresos, mostrars, periódichs, papers de negocios y medicaments deuen entregarse a mano en la Administració.

SERVEY DE LA CARTERIA

Los Carters surten a distribuir la correspondencia a las 9 y 11:30 del matí—3 de la tarde y 8 de la nit.

Reus a primer d' Octubre de 1898.—L' Administrador, Luci Reso.

PERA ADOB DE TOTAS LAS CULLITAS Y CULTIUS

INDISPENSABLE Y DE EXCELENTS RENDIMENTS

ESCORIAS THOMAS SALES DE STASSFURT

COM ADOB FOSFATAT COM ADOB POTASSICH
 SOLFAT DE POTASSA CLORURO DE POTASSA
 SALS CALZINADAS RICAS EN SOLFAT DE POTASSA
 KALINITA, ETC.

GARANTIZADAS PURAS SOLUBLES AL CITRAT
 Lo més econòmic, lo més efíca, lo més durader

NITRAT DE SOSA

DE GRADUACIO GARANTIDA DE 15 1/2 A 16 0/10 AZOE Y D' EFECTES RAPITS Y SEGURS

Dirigirse pera prospectes é informes sobre el empleo
A. D. OTTO MEDEM.-VALENCI

ESCORIAS THOMAS
 Véiga l' anucl de la quarta plana. Dir- gires a casa GARDIOL, carrer de Vila (Bar) 15.

Anuncios particulares
 Plats de conjunts a tal
 —Perd unes
 —Lo que t' dich.
 —Y omí?
 —Te'n vas a casa PORTA, l' amassa que t' envas?
 l' amassa elegant y variat assortit de conjunts de 1.25 peses las una, te'n vas a l' qualsevol altre prens lo número que volgas y cada vesada la sort t' atorgaré de los plats que desitjes.
 —Digam adonchs casa que es la mateixa que ven los cotxes de CHEVOT INGLÉS a set pesetas y mitja.
 —La mateixa.

Secció oficial
 Alcaldia Constitucional de la ciutat de Reus
 Deu començar las classes en l' estudi Municipal.
 pel de D'ich creat per aquest Ajuntament en la pl- d'ich que l' este inaugural de la mateixa se celebra pesetas 2515'00.

Diversiones públicas
 Teatro Fortuny
 Compañia comich-dramática
 de don Wenceslao Bueno.
 Funcions per avuy.—Tercer: lo popular y capanyol drama religioz l'antich en set actes y en vers, «Don Juan Tenorio».—A dos actes de «Don Juan Tenorio».—Segona representació de la obra «Don Juan Tenorio».
 Entradas a localitat 3 rals.—Id. al paratje 2.
 A tres corts de nou.
 Imp. de C. Ferrando.—Plaza de la Constitucio.